

undersøiste private Telegrafledninger drives i Genhold til af Regeringen meddelt Koncession, og lignende Koncession er givet enkelte Private paa Anlæg og Drift af Telefontabler. Det er anset for rettest at optage en udtrykkelig Bestemmelse om, at de i Koncessionerne indeholdte Bestemmelser, altsaa ogsaa med Hensyn til Tidsgrænsen, skulle være bestemmende for saadanne Anlægs Retsstilling.

Til § 5.

De her anførte Straffebestemmelser for Indgreb i Statens lov hjemlede Eneret ere optagne i Overensstemmelse med, hvad der i 1884 af Landstinget blev vedtaget i det da fremsatte Lovforslag. Som den naturlige umiddelbare Følge af Arcenkelsen af Statens Eneret frembyder sig, at de vedkommende ulovlige Anlæg konfiskeres, og ved Siden deraf er foreslaaet Anvendelse af Bødestraf, med Hensyn til hvis Fastsættelse der er givet Domstolene fornøden Frihed, idet Bødens Størrelse i Forhold til Retsbrudets Betydning kan bestemmes fra 50 til 1,000 Kr.

Til § 6.

Som ovenfor berørt vil det kunne blive nødvendigt for at opnaa en tilfredsstillende Ordning af de her omhandlede Forhold, at Staten bliver sat i Stand til at erhverve Telegraf- eller Telefonanlæg, der tilhøre Private, og for saa vidt Enighed med Ejerne om Afstaaelsen ikke lader sig opnaa, vil det være nødvendigt, at der gives Hjemmel til at erhverve saadanne Anlæg ved Ekspropriation mod Erstatning. Denne sidste har man foreslaaet fastsat ved Takstation af uvillige af Rette udmeldte Mænd, altsaa med sædvanlig Udgang til Overtakstation, ved hvilken Ordning man formener, at saavel de private Ejeres som Statens Interesse vil være tilstrækkelig betrygget.

Til § 7.

Al Hensyn til den Kontrol, som Stats-telegrafvæsenet bør kunne føre med, at private Telegraf- og Telefonanlæg holdes inden for Grænserne for det dem rettelig tilkommende Virksomhedsomraade, samt fordi det af forskellig andre Grunde er af Interesse for Staten at kunne komme i Besiddelse af Oplysninger om de paagældende Anlægs Drift, økonomiske Forhold m. v., er det i nærværende Paragraf foreslaaet, at de vedkommende Ejere skulle være forpligtede til paa Forlangende inden en passende Frist at meddele saadanne Oplysninger, og at denne Forpligtelse skal kunne frembringes ved passende Mulkter.

Til Kapitel II.

Der har hidtil ikke i vor Lovgivning været hjemlet Statstelegrafen nogen rets sikret Udgang til at benytte fremmed Ejendom til Anbringelse af dens Ledninger og øvrige Apparat, men Staten har i saa Henseende været henvist til ad Forhandlingens og Overenskomstens Vej at erhverve vedkommende private Ejers eller offentlige Myndighedens Tilladelse til en saadan Benyttelse. Ulemperne herved ere særlig fremtrædende, fordi Staten ikke har Raadighed over de offentlige Veje, og de ere bleve yderligere sødelige, efter at der i Løbet af det sidste Tiår i stedse stigende Grad er lagt Beslag paa de offentlige Veje i de private Telefoners Tjeneste. Ogsaa i en anden Retning er den Statsbestyrelse, som Lovgivningen yder Statstelegrafvæsenet, meget mangelfuld, idet de Bestemmelser, som Lovgivningen indeholder til Bærn mod Forstyrrelser og Forulempelser af Statens Ledninger, og som væsentlig indskrænke sig til Bestemmelserne i Straffeloven af 10de Februar 1866 § 295, ikke kunne anses for fyldestgørende, naar Hensyn tages til, at det er en absolut Betingelse for, at den hele Institution kan løse sin vigtige Samfundsopgave, at den saa vidt som muligt er værnet mod saadanne Forstyrrelser. Til at afhjælpe de oven antydede Mangler sigte Bestemmelserne i nærværende Kapitel, ved hvis Udarbejdelse Bestemmelserne i Kap. II i det i Rigsdagssamlingen 1883—84 fremsatte Forslag til Lov om Statstelegrafvæsenets Eneret m. m. i alt væsentligt ere lagte til Grund.

Med Hensyn til de enkelte Paragrafer i dette Kapitel bemærkes:

Til §§ 8—10.

Den Benyttelse af fremmed Grund, som Anlægget af en Telegraf eller Telefonledning medfører, er væsentlig forskellig fra den, som kræves ved Anlægget af andre Hovedsammvæmsmidler som Jærnbåner, Landeveje, Kanaler. Medens disse fordre en Disposition over Grunden, som er uførelig med den tidligere Ejendomsrets Bestaaen, er Grundens Afstaaelse kun i ringe Grad nødvendig ved Telegraf eller Telefonanlæg, idet det i Reglen vil være tilstrækkeligt i disses Interesse at lægge et jervitutmæssigt Baand paa Ejendommen, som vel medfører en vis mindre væsentlig Indskrænkning i Udøvelsen af Ejendomsraadigheden, men ingenlunde ophæver den. Dertil kommer den Ejendommelighed ved Telegraf og Telefonanlæg, i Modsætning til andre Samvæmsmidler, at der saavel ved den første Anbringelse som ogsaa